

LT

LT

LT

EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2010.12.9
KOM(2010) 728 galutinis

2010/0362 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 nuostatos, susijusios su sutartiniais santykiais pieno ir pieno produktų sektoriuje

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

Po to, kai 2008 m. lapkričio mėn. buvo priimti sprendimai dėl patikrinimo, pieno sektoriuje kilo didelė krizė, kurią lėmė tai, kad, 2007 m. labai išaugus kainoms, pieno produktų paklausa sumažėjo. Krizės sąlygomis dar kartą patvirtintas minimalios apsaugos priemonių, naudotų siekiant įveikti krizę, veiksmingumas. Be to, per krizę išryškėjo pieno sektoriaus orientavimo į rinką trūkumai. Todėl Komisijos narys, atsakingas už žemės ūkį ir kaimo plėtrą, nusprendė suburti Aukšto lygio ekspertų grupę pieno klausimais (ALG), kad būtų sukurta vidutinės trukmės ir ilgalaikė reguliavimo sistema, kuri padėtų stabilizuoti rinką ir gamintojų pajamas, didinti skaidrumą ir užtikrinti, kad būtų atsižvelgiama į patikrinimo rezultatus. Nuo 2009 m. spalio mėn. iki 2010 m. birželio mėn. surengusi dešimt susitikimų, 2010 m. birželio 15 d. ALG pateikė ataskaitą ir 7 rekomendacijas.

ALG išsamiai įvertino visus klausimus ir aspektus, į kuriuos norima atsižvelgti pasiūlyme. ALG sudarė visų ES valstybių narių atstovai, o jai pirmininkavo Komisijos Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius; ALG susitikimuose dalyvavo Europos Parlamento sekretoriato stebėtojas. Raštu ir žodžiu nuomonę pateikė Europos pieno tiekimo grandinės šalių grupės, įskaitant Europos bendrijos žemės ūkio organizacijų komitetą ir ES bendradarbiavimo žemės ūkyje generalinį komitetą (COPA-COGECA), Europos pieno taryba, Europos koordinavimo programa *Via Campesina* (visos jos atstovauja ūkininkams), Europos pieno asociacija (pieno perdirbimo įmonės), EUCOLAIT (pieno prekyautojai), EUROCOMMERCE (mažmenininkai) ir BEUC (vartotojai). Be to, ALG savo nuomonę pateikė kviestiniai moksliniai ekspertai, trečiųjų šalių atstovai (iš JAV, Naujosios Zelandijos, Australijos ir Šveicarijos), nacionalinės konkurencijos institucijos ir Komisijos tarnybos (Konkurencijos ir Žemės ūkio ir kaimo plėtros generaliniai direktoratai). Be to, 2010 m. kovo 26 d. surengta pieno sektoriaus dalyvių konferencija, kurioje įvairūs tiekimo grandinės dalyviai turėjo progą pareikšti savo nuomonę.

ALG ataskaitą ir rekomendacijas išnagrinėjo Taryba, o pirmininkaujančios valstybės narės išvados priimtose 2010 m. rugsėjo 27 d. posėdyje. Išvadose Komisija raginama iki metų pabaigos pateikti atsakymą į pirmas tris ALG rekomendacijas, susijusias su sutartiniais santykiais, gamintojų derybine galia ir tarpšakinėmis organizacijomis, ir greitai reaguoti į ALG rekomendaciją dėl skaidrumo.

ALG veikla visų pirma buvo vykdoma šiose su rinkos struktūra ir jos veikėjais susijusiose srityse: sutartinių santykių, derybinės galios, gamintojų organizacijų ir tarpšakinių organizacijų. Dėl dabartinės rinkos struktūros tam tikrose srityse 2009 m. pieno krizė buvo gerokai sudėtingesnė, nes pieno sektoriuje reformos prasidėjo gerokai vėliau nei kituose sektoriuose, t. y. iš esmės tik 2003 m. Ilgą laiką buvo taikomos nustatytos kvotos ir didelės institucinės kainos, taip pat buvo garantuotas pieno produktų supirkimas – dėl viso to sumažėjo rinkos lankstumas. Struktūrinis prisitaikymas dažnai buvo stabdomas, gamybos grandinės veikėjai nebuvo skatinami reaguoti į rinkos pokyčius, įskaitant kainos pokyčius; be to, buvo mažai paskatų diegti inovacijas ar didinti produktyvumą. Pieno sektoriaus reforma turėtų būti panaši į tas, kurios vykdytos kituose sektoriuose ir kuriomis siekta užtikrinti daug aktyvesnį orientavimą į rinką, kartu suteikiant ūkininkavimo laisvę. Tai turėtų padėti padidinti našumą ir ES sektoriui suteikti progą pasinaudoti rinkos galimybėmis Europos Sąjungoje ir už jos ribų.

Atrodo, kad vidutinės trukmės laikotarpiu, t. y. iki ir po kvotų režimo galiojimo pabaigos, reiks imtis keleto priemonių. Ir tarp valstybių narių, ir pačiose valstybėse narėse esama labai didelių rinkos struktūros skirtumų, tačiau tiekėjų koncentracija yra daug mažesnė nei

perdirbimo įmonių koncentracija. Dėl to pažeidžiama šių lygmenų subjektų derybinės galios pusiausvyrą. Be to, rinkos lankstumas yra sumažėjęs, o ūkininkai turi nedaug galimybių pasirinkti pienines (ar net žalio pieno vežėjus). Dėl šių veiksnių gali kilti didelių pasiūlos ir paklausos suderinimo problemų ir gali būti pradėta vykdyti nesąžininga komercinė veikla. Ūkininkai dažnai nežino, kiek jiems bus sumokėta už pristatoma pieną (kainą pieninės dažnai nustato daug vėliau, remdamosi veiksniais, kuriems ūkininkas negali daryti jokios įtakos). Antra vertus, ne visada gerai suplanuojama, kiek pieno pieninėms bus pristatyta. Pridėtinė vertė grandinėje paskirstoma netolygiai, ypač ūkininkams; be to, egzistuoja didelė kainų derinimo grandinėje problema.

Atrodo, kad viena iš pagrindinių problemų kyla tarp ūkininkų ir perdirbimo įmonių, todėl sprendimai dėl padėties gerinimo būtų priimami visų pirma šiuo lygmeniu. Pasiūlyme numatyta galimybė iš anksto sudaryti rašytines ūkininko žalio pieno pristatymo pieninei sutartis, kuriose būtų numatyta tokie pagrindiniai aspektai kaip pristatomo pieno kaina, pristatymo laikas ir pristatomas kiekis, taip pat sutarties trukmė. Siekiant atsižvelgti į kooperatyvų specifiką ir be reikalo netrikdyti esamų struktūrų veiklos, nebūtų reikalaujama, kad kooperatyvai sudarytų sutartis, jei jų įstatuose numatytos atitinkamos taisyklės.

Siekiant atkurti derybinių galių pusiausvyrą, taip pat siūloma leisti ūkininkams per gamintojų organizacijas drauge derėtis dėl tokių sutarčių sąlygų, įskaitant kainą. Nors dabartiniuose konkurencijos teisės aktuose tai iš dalies numatyta, galimybės yra ribotos, nes nėra bendrų perdirbimo pajėgumų; be to, trūksta teisinio aiškumo. Pasiūlyme numatyta atitinkama žemės ūkio teisinė bazė. Kad nebūtų pereita į kitą kraštutinumą, siūloma nustatyti kiekybinius apribojimus. Tai netaikoma pieno kooperatyvams, jei juose vertikaliai integruojami ūkininkai ir turimi perdirbimo pajėgumai.

Kitas ALG iškeltas klausimas – tarpšakinių organizacijų vaidmuo. Kitaip nei gamintojų organizacijos, kurių veikloje dalyvauja tik ūkininkai, tarpšakinės organizacijos vienija visos tiekimo grandinės ar jos dalies subjektus, įskaitant ūkininkus, perdirbimo įmones, platintojus ir mažmenininkus. Tarpšakinės organizacijos gali būti naudingos gamybos ir perdirbimo metodų mokslinių tyrimų, kokybės gerinimo, geriausios patirties skatinimo ir sklaidos srityse. Šiuo metu jos veikia keliuose valstybėse narėse ir vykdo šias funkcijas laikydamosi ES teisės. Be to, vaisių ir daržovių sektoriuose tokie veiksmai, kuriems gali būti taikomi apribojimai, o dažnai ir išsamus Komisijos vertinimas numatomi konkrečiomis ES taisyklėmis. Siūloma vaisių ir daržovių sektoriaus tarpšakinių organizacijų tikslų nustatymo taisyklės taikyti pieno sektoriui, jas tinkamai pritaikius, kad būtų ir toliau išvengta didelį konkurencijos suvaržymą lemiančių padarinių (įskaitant susitarimus dėl kainų ir rinkos pasidalijimą), o atitinkami susitarimai būtų teikiami Komisijai tvirtinti.

Jos padėtų geriau suprasti gamybos bei rinkos padėtį ir didinti jų skaidrumą; be kita ko, tuo tikslu būtų skelbiami statistiniai duomenys apie anksčiau sudarytų žalio pieno pristatymo sutarčių kainas, kiekį ir trukmę, taip pat rengiami galimų rinkos pokyčių regionų ar nacionaliniu lygmeniu tyrimai.

Siekiant geriau suprasti gamybą ir atsižvelgti į rinkos pokyčius, Komisijai turi būti reguliariai pateikiama informacija apie pristatomo žalio pieno kiekį.

Siekiant toliau didinti skaidrumą, bus rengiami jungtiniai Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo vadybos komiteto ir Pieno patariamiosios grupės susitikimai, kad būtų įvertinta rinkos padėtis ir perspektyvos, pagerintas pieno grandinės subjektų informuotumas ir

padidinta jų atsakomybė, taip pat kad būtų atsižvelgiama į rinkos pokyčius, o pasiūla pritaikyta prie paklausos.

Šis pasiūlymas susijęs su visais keturiais aspektais: sutartinių santykių, gamintojų derybinės galios, tarpšakinių organizacijų ir skaidrumo, atsižvelgiant į tai, kiek būtina pakeisti su šiais elementais susijusias dabartines nuostatas.

Šie sprendimai – gana svarbus žingsnis, ir nors atsižvelgiant į dabartinę rinkos padėtį ir struktūrą jie yra pagrįsti, jie būtų taikomi laikinai ir juos reiktų peržiūrėti. Pasiūlymo galiojimo laikas turėtų būti ribotas – jis turėtų būti taikomas tik tiek, kiek būtina, kad pieno gamintojai prisitaikytų prie aplinkybių, kai nebeliks gamybos kvotų, ir kad jie galėtų geriau organizuoti savo veiklą atsižvelgiant į tai, kad bus labiau orientuojamasi į rinką. Atliekant tarpinę peržiūrą visų pirma turėtų būti įvertinta, ar siūlomos nuostatos veiksmingos ir ar jos turėtų būti ir toliau taikomos iki laikotarpio pabaigos, taip pat turėtų būti išnagrinėta, kaip būtų galima ūkininkus skatinti sudaryti bendrus gamybos susitarimus.

Pasiūlymas grindžiamas Sutartimi dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač jos 42 straipsnio pirmą pastraipą ir 43 straipsnio 2 dalimi.

Veiksmai ES lygmeniu yra pagrįsti, nes, siekiant įgyvendinti bendros žemės ūkio politikos tikslus, būtina imtis priemonių, kad būtų užtikrintas tolygus įgyvendinimas visoje Sąjungoje, kartu užtikrinant veiksmingą konkurenciją pieno rinkoje ir tinkamą vidaus rinkos veikimą. Tai ypač pasakytina apie ES konkurencijos teisės, kuri yra išskirtinės Sąjungos kompetencijos sritis, taikymą bendrai žemės ūkio politikai. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad padėtis Sąjungoje, susijusi su sutarčių teise, nevienoda, valstybės narės pačios gali nuspręsti, ar tam tikri pasiūlymo elementai (sutartys) turėtų būti privalomi.

ES konkurencijos teisė yra išskirtinės Sąjungos kompetencijos sritis, todėl atskiros valstybės narės negali keisti jos taikymo bendrai žemės ūkio politikai, nes tai gali būti padaryta tik pagal SESV 42 straipsnį. Pasiūlymu valstybėms narėms paliekama didelė veiksmų laisvė sutartinių santykių srityje. Tačiau būtina nustatyti tam tikrus būtiniausius standartus, kad būtų užtikrintas tinkamas vidaus rinkos veikimas ir bendras rinkos organizavimas, atsižvelgiant į jų tarpvalstybinį pobūdį.

ES šių tikslų gali pasiekti geriau, nes numatytų konkurencijos teisės tikslų atskiros valstybės narės pasiekti negali; be to, būtina nustatyti būtiniausius su konkurencijos teise susijusius standartus, kad būtų užtikrintas tinkamas vidaus rinkos veikimas ir bendras rinkos organizavimas.

Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą. Sutartiniai santykiai ES lygmeniu nėra privalomi. Valstybėms narėms suteikiama teisė nuspręsti, ar nustatyti privalomą sistemą. Jei valstybė narė, siekdama užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą ir bendrą rinkos organizavimą, nusprendžia savo teritorijoje taikyti privalomą sistemą, ES lygmeniu reguliuojami tik keturi sutarčių aspektai.

Siekiant įgyvendinti nuostatas dėl pieno ūkininkų derybinės galios stiprinimo, siūloma nustatyti 3,5 % ES pagaminamo pieno ribą, kad būtų sudarytos sąlygos derėtis gamintojų organizacijoms, kurios yra maždaug tokio pat dydžio kaip ir didžiosios pieno perdirbimo įmonės. Taip pat siūloma tam tikros nacionalinės produkcijos dalies riba, kad nacionaliniu lygmeniu būtų užtikrinta konkurencija žalio pieno tiekimo srityje. Jei atitinkamoms konkurencijos institucijoms būtų suteikta galimybė įsikišti būtiniais pagrindais atvejais, tai būtų užtikrinta, kad jų teritorijoje veikiantys mažieji ir vidutiniai žalio pieno gamintojai nenukentės.

Tarpšakinėms organizacijoms taikomos taisyklės iš esmės pagrįstos vaisių ir daržovių sektoriuje taikomomis taisyklėmis ir yra skirtos tik užtikrinti tų organizacijų veiksmų teisinį aiškumą.

Valstybėms narėms nustatomas aiškus teisinis įpareigojimas kaupti informaciją apie kas mėnesį pristatomą pieno žaliavą yra taikomas ūkio subjektų turimiems duomenims; tuo įpareigojimu pieno perdavimo įmonėms ar valstybėms narėms neturėtų būti užkraunama didelė našta.

Siekiant toliau didinti tiekėjų koncentraciją, gamintojų organizacijos taip pat būtų skatinamos imtis veiksmų, kaip rekomenduojama Komisijos komunikate „Veiksmingesnė Europos maisto produktų tiekimo grandinė“. Nuostata remti gamintojų grupių sudarymą ir administracinę veiklą pagal Kaimo plėtros politiką šiuo metu jau taikoma visiems naujų valstybių narių sektoriams; ji turėtų būti pradėta taikyti ir ES-15. Tačiau remti vaisių ir daržovių sektoriaus gamintojų grupes neturėtų būti leista, nes galimybių remti jų veiklą numatyta pagal bendro žemės ūkio rinkų reglamento 103b–103g straipsnius. Atitinkamų nuostatų pakeitimas yra susijęs su pagrindinių žemės ūkio reglamentų pritaikymu prie Lisabonos sutarties.

Kitos ALG rekomendacijos, t. y. ALG aptartas ūkininkavimo vietos klausimas, bus įtrauktas į kokybei skirtą dokumentų rinkinį. Pagal šią naują sistemą visiems sektoriams bus nustatytas privalomo ūkininkavimo vietos ženklavimo teisinis pagrindas. Atsižvelgdama į tai ir kiekvieną atvejį išnagrinėjusi atskirai, Komisija po atitinkamo poveikio įvertinimo priims deleguotus teisės aktus dėl galbūt privalomo atitinkamo geografinio lygmens ūkininkavimo vietos ženklavimo, kad būtų patenkintas vartotojų pageidavimas didinti skaidrumą ir teikti daugiau informacijos. Vienas iš pirmųjų nagrinėtinų sektorių bus pieno sektorius. Bus atsižvelgta į Tarybos ir Parlamento diskusijas dėl Komisijos pasiūlymo dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams [COM(2008) 40].

Galimi rinkos priemonių, mokslinių tyrimų ir inovacijų srities pokyčiai bus svarstomi iniciatyvoje „BŽŪP po 2013 m.“, siekiant išplėsti diskusijų kontekstą ir į jį įtraukti visus žemės ūkio produktus, taip pat užtikrinti darnų požiūrį.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 nuostatos, susijusios su sutartiniais santykiais pieno ir pieno produktų sektoriuje

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 42 straipsnio pirmą pastraipą ir 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą¹,

po to, kai teisės akto projektas buvo perduotas nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros³,

kadangi:

- (1) Nuosekliai įgyvendinant bendro pieno ir pieno produktų rinkos organizavimo reformas, kurios dabar įtrauktos į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendrą bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentą“)⁴, siekiama užtikrinti orientavimą į rinką (t. y. sudaryti sąlygas, kad priimdami sprendimus dėl to, ką ir kiek auginti, ūkininkai atsižvelgtų į kainų pokyčius), kad būtų padidintas pieno produktų sektoriaus konkurencingumas ir tvarumas prekybos globalizacijos sąlygomis. Todėl priėmus 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 72/2009 dėl bendros žemės ūkio politikos pakeitimų, iš dalies keičiantį reglamentus (EB) Nr. 247/2006, (EB) Nr. 320/2006, (EB) Nr. 1405/2006, (EB) Nr. 1234/2007, (EB) Nr. 3/2008 ir (EB) Nr. 479/2008 bei panaikinantį reglamentus (EEB) Nr. 1883/78, (EEB) Nr. 1254/89, (EEB) Nr. 2247/89, (EEB) Nr. 2055/93, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 2596/97, (EB) Nr. 1182/2005 ir (EB) Nr. 315/2007⁵ (2008–2009 m. BŽŪP patikrinimu pagrįsta reforma) nuspręsta, kad kvotas būtina didinti palaipsniui, siekiant sklandžiai pereiti prie pieno kvotų sistemos atsisakymo 2015 m.

---

¹ OL C ... , ... , p. ... .

² OL C ... , ... , p. ... .

³ OL C ... , ... , p. ... .

⁴ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁵ OL L 230, 2009 9 2, p. 6.

- (2) 2007–2009 m. pieno ir pieno produktų sektoriaus rinkose susiklostė išskirtinės sąlygos. Iš pradžių Okeanijoje susidarė ekstremalios oro sąlygos, todėl labai sumažėjo produkcijos lygis ir atitinkamai greitai ir smarkiai išaugo jų kainos. Pasaulio produkcijos lygis buvo pradėjęs stabilizuotis, o kainos – grįžti į įprastą lygį, tačiau po to prasidėjusi finansų ir ekonomikos krizė neigiamai paveikė ES pieno gamintojus ir lėmė didesnius kainų svyravimus. Iš pradžių dėl didesnių prekių kainų labai išaugo pašarų kainos ir kitos gamybos sąnaudos, įskaitant energijos kainas. Po to paklausa, įskaitant pieno ir pieno produktų, visame pasaulyje, taip pat ir ES, sumažėjo, o ES gamybos lygis liko nepakitęs, todėl ES kainos smarkiai krito iki apatinio minimalios apsaugos lygio. Tačiau, smarkiai sumažėjus pieno produktų kainoms, vartotojų pieno kainos reikiamu mastu nesumažėjo, todėl daugumoje šalių daugumos pieno ir pieno produktų paskutiniųjų grandinės sektorių bendroji pelno marža padidėjo, mažos produktų kainos neturėjo poveikio paklausai, atitinkamai kainų grįžimas į įprastą lygį sulėtėjo, o mažų kainų poveikis pieno gamintojams padidėjo.
- (3) Įvertinus sudėtingą padėtį pieno rinkoje, 2009 m. spalį buvo įkurta Aukšto lygio ekspertų grupė pieno klausimais (ALG), kurioje, atsižvelgiant į tai, kad 2015 m. pieno kvotų sistema nustos galioti, būtų aptariami vidutinio laikotarpio ir ilgalaikiai sprendimai pieno ir pieno produktų sektoriuje. ALG buvo įpareigota atsižvelgiant į patikrinimo rezultatus rengti reguliavimo sistemą, kuri padėtų stabilizuoti rinką ir gamintojų pajamas, taip pat didinti jos skaidrumą.
- (4) ALG gavo didžiųjų Europos pieno tiekimo grandinės suinteresuotųjų šalių grupių, atstovaujančių ūkininkams, pieno perdirbimo įmonėms, pieno prekyautojams, mažmenininkams ir vartotojams, atsiliepimų žodžiu ir raštu. Be to, savo nuomonę ALG pateikė kvietiniai moksliniai ekspertai, trečiųjų šalių atstovai, nacionalinės konkurencijos institucijos ir Komisijos tarnybos. Be to, 2010 m. kovo 26 d. surengta pieno sektoriaus suinteresuotųjų šalių konferencija; joje savo nuomonę galėjo pareikšti įvairių tiekimo grandinės šalių atstovai. 2010 m. birželio 15 d. ALG pateikė ataskaitą, kurioje išnagrinėta dabartinė padėtis pieno sektoriuje ir pateikta keletas rekomendacijų.
- (5) ALG pažymėjo, kad tarp valstybių narių pieno gamybos ir perdirbimo sektorių esama daug skirtumų. Be to, pačiose valstybėse narėse labai skiriasi padėtis, susijusi su operatoriais ir operatorių rūšimis. Tačiau daugeliu atveju tiekėjų koncentracija yra maža, todėl tiekimo grandinėje sutrinka ūkininkų ir pieninių derybinės galios pusiausvyra. Tai gali paskatinti nesąžiningą komercinę veiklą; pavyzdžiui, ūkininkai nežino, kokia bus jų pristatomo pieno kaina, nes dažnai kainą pieninės nustato daug vėliau, remdamosi pridėtinės vertės kriterijais, kurių ūkininkai negali kontroliuoti nesusibūrę į kooperatyvus.
- (6) Egzistuoja kainų, visų pirma supirkimo kainų, derinimo grandinėje problema. Antra vertus, 2009 m. mažesnė paklausa neturėjo įtakos pieno tiekimui. Netgi priešingai, kai kuriose didelėse valstybėse narėse gamintojose sumažėjus kainoms ūkininkai ėmė gaminti daugiau nei metais prieš tai. Vis didesnė pridėtinės vertės dalis tenka paskutiniams grandinės sektoriams, visų pirma pieninėms.
- (7) Pieninės ne visada suplanuoja, kiek pieno bus pateikta per sezoną. Netgi pieno kooperatyvams (kurie priklauso ūkininkams, valdantiems perdirbimo infrastruktūrą, kurią naudojant perdirbama 58 % ES žalio pieno) gali kilti problemų suderinti

paklausą ir pasiūlą – ūkininkai privalo visą pieną pateikti savo kooperatyvui, o kooperatyvas visą pristatytą pieną privalo priimti.

- (8) Net paprasčiausios oficialios raštiškos sutartys, sudarytos prieš pristatymą, nėra plačiai taikomos. Tačiau jos galėtų padėti didinti informuotumą ir pieno grandinės subjektų atsakomybę geriau atsižvelgti į rinkos signalus, geriau derinti kainas grandinėje, derinti paklausą ir pasiūlą, taip pat padėti išvengti tam tikros nesąžiningos komercinės veiklos.
- (9) Atsižvelgdamos į tai, kad tokioms sutartims taikytinų ES teisės aktų nėra priimta, valstybės narės savo sutarčių teisės sistemose gali nustatyti, kad tokios sutartys būtų privalomos, su sąlyga, kad būtų laikomasi ES teisės, visų pirma reikalavimo užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą ir bendrą rinkos organizavimą. Atsižvelgiant į skirtingą padėtį ES valstybėse narėse ir siekiant užtikrinti subsidiarumą, šis klausimas turėtų būti paliktas spręsti valstybėms narėms. Tačiau, siekiant užtikrinti būtiniausius tokių sutarčių standartus, gerą vidaus rinkos veikimą ir bendrą rinkos organizavimą, tam tikros tokių sutarčių taikymo sąlygos turėtų būti nustatytos ES lygmeniu. Kadangi kai kurie pieno kooperatyvai į savo įstatus gali įtraukti panašaus pobūdžio taisyklės, paprastinimo sumetimais reikalavimas sudaryti sutartis jiems neturėtų būti taikomas. Siekiant užtikrinti, kad tokia sistema būtų veiksminga, ji turėtų būti taikoma ir kai iš ūkininkų pieną paima ir perdirbimo įmonėms pristato tarpininkai.
- (10) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 42 straipsnyje numatyta, kad ES konkurencijos taisyklės žemės ūkio produktų gamybai ir prekybai taikomos tik tokiu mastu, kokį nustato Europos Parlamentas ir Taryba, laikydamiesi SESV 43 straipsnio 2 dalies, kurioje numatyta nustatyti bendrą žemės ūkio produktų rinkos organizavimą.
- (11) Siekiant užtikrinti racionalią gamybos plėtrą ir tinkamą pieno ūkininkų gyvenimo lygį, turėtų būti padidinta jų derybinė galia perdirbimo įmonių atžvilgiu, kad pridėtinė vertė tiekimo grandinėje būtų tinkamiau pasiskirstyta. Todėl siekiant įgyvendinti šiuos bendros žemės ūkio politikos tikslus, pagal SESV 42 straipsnį ir 43 straipsnio 2 dalį turėtų būti priimta nuostata, kad pieno ūkininkų ar jų asociacijų sudarytos gamintojų organizacijos galėtų su pieninėmis derėtis dėl visai jų narių produkcijai ar jos daliai taikytinų sutarčių sąlygų, įskaitant kainas. Siekiant išsaugoti veiksmingą konkurenciją pieno rinkoje, šiai galimybei turėtų būti taikomi kiekybiniai apribojimai. Todėl tokias gamintojų organizacijas turėtų būti įmanoma taip pat pripažinti pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 122 straipsnį. Komisija turėtų būti įgaliota priimti deleguotus teisės aktus pagal SESV 290 straipsnį, kad būtų laikomasi gamintojų organizacijų asociacijų tvirtinimo sąlygų.
- (12) ES lygmeniu nustatytos tam tikrų sektorių tarpšakinėms organizacijoms taikomos taisyklės. Šios organizacijos gali būti naudingos siekiant užtikrinti tiekimo grandinės šalių dialogą, taip pat skatinti geriausią patirtį ir rinkos skaidrumą. Tokios taisyklės, taip pat nuostatos, kuriomis išaiškinama tokių organizacijų padėtis pagal konkurencijos teisę, turėtų būti taikomos ir pieno ir pieno produktų sektoriui; kartu turėtų būti užtikrinta, kad jos neiškreiptų konkurencijos ar vidaus rinkos ir netrukdytų sklandžiam bendram rinkos organizavimui.
- (13) Kad Komisija galėtų stebėti pokyčius rinkoje, ji turi laiku gauti informaciją apie pateikto žalio pieno kiekį. Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 192 straipsnyje pateikiamos valstybių narių ir Komisijos keitimosi informacija nuostatos. Tačiau taip

pat turėtų būti nustatyta, kad perdirbimo įmonės tokią informaciją valstybėms narėms turėtų pateikti reguliariai. Komisija turėtų būti įgaliota pagal SESV 290 straipsnį priimti deleguotus teisės aktus dėl tokių deklaracijų apimties, turinio, formos ir pateikimo laiko.

- (14) Reglamente išdėstytos priemonės yra pagrįstos atsižvelgiant į dabartines pieno rinkos sąlygas ir tiekimo grandinės struktūrą. Todėl jos turėtų būti taikomos pakankamai ilgai (ir iki pieno kvotų panaikinimo, ir po to), kad jų poveikis būtų visavertis. Tačiau, atsižvelgiant į didelį tokių priemonių poveikį, jos vis dėlto turėtų būti laikinos ir persvarstomos, siekiant įvertinti jų veiksmingumą ir poreikį jas toliau taikyti. Tai turėtų būti aptariama Komisijos pieno rinkos raidos ataskaitose, numatant galimas paskatas ūkininkams sudaryti bendrus gamybos susitarimus; ataskaitos turi būti pateiktos atitinkamai iki 2014 m. birželio 30 d. ir 2018 m. gruodžio 31 d.
- (15) Komisija turėtų būti įgaliota priimti deleguotus teisės aktus pagal SESV 290 straipsnį, kad galėtų papildyti ar iš dalies pakeisti tam tikras neesmines reglamente numatytų priemonių dalis. Reikėtų nustatyti, kokioms tokių priemonių dalims toks įgaliojimas gali būti taikomas, taip pat apibrėžti įgaliojimo taikymo sąlygas.
- (16) Kad reglamente išdėstytos priemonės visose valstybėse narėse būtų taikomos vienodai, Komisija turėtų būti įgaliota priimti įgyvendinimo aktus pagal SESV 291 straipsnį. Įgyvendinimo aktus Komisija turėtų priimti pagal ... m. ... d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. [xxxx/yyyy] nuostatas, nebent būtų aiškiai numatyta kitaip.
- (17) Todėl Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis
Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007 iš dalies keičiamas taip:

- (1) Įterpiamas naujas 4a straipsnis:

„4a straipsnis

Deleguotų teisės aktų ir įgyvendinimo aktų priėmimas

Kai Komisijai suteikti įgaliojimai, ji, priimdama deleguotus teisės aktus, laikosi 196a straipsnyje nurodytos tvarkos, o priimdama įgyvendinimo aktus – 196b straipsnyje nurodytos tvarkos, nebent šiame reglamente aiškiai numatyta kitaip.“

- (2) 122 straipsnio pirmos pastraipos a punkte po iii papunkčio įrašomas šis papunktis:

„(iiia) pieno ir pieno produktų;“

- (3) 123 straipsnis papildomas šia dalimi:

"4. Be to, valstybės narės gali pripažinti tarpšakines organizacijas:

- a) kurias sudaro ekonominės veiklos, susijusios su pieno ir pieno produktų sektoriaus produktų gamyba, prekyba arba perdirbimu šiuose sektoriuose, atstovai;
- b) kurios yra suformuotos visų arba kelių a punkte nurodytų atstovų iniciatyva;
- c) kurios, atsižvelgdamos į vartotojų interesus, viename ar keliuose Sąjungos regionuose vykdo vienos ar kelių toliau nurodytų rūšių veiklą:
  - (i) padeda geriau suprasti gamybos bei rinkos padėtį ir didinti jų skaidrumą, ir tuo tikslu, be kita ko, skelbia statistinius duomenis apie anksčiau sudarytų žalio pieno pristatymo sutarčių kainas, kieki ir trukmę, taip pat tiria galimus rinkos pokyčius regionų ar nacionaliniu lygmeniu;
  - ii) padeda geriau koordinuoti pieno ir pieno produktų sektoriaus produktų pateikimą į rinką, visų pirma pasitelkiant mokslinius ir rinkos tyrimus;
  - iii) rengia Sąjungos taisykles atitinkančias standartines sutarčių formas,
  - iv) teikia informaciją ir atlieka mokslinius tyrimus, kad gamybos infrastruktūra būtų pritaikyta gaminti geriau rinkos reikalavimus, taip pat vartotojų skonį ir lūkesčius, visų pirma susijusius su produkto kokybe ir aplinkos apsauga, atitinkančius produktus;
  - v) siekia apriboti gyvūnų sveikatos produktų ir kitų medžiagų naudojimą;
  - vi) kuria produkto kokybės gerinimo visuose gamybos ir pardavimo etapuose metodus ir priemones;
  - vii) išnaudoja organinio ūkininkavimo galimybes, saugo ir populiarina toki ūkininkavimą, taip pat kilmės vietos nuorodas, kokybės ženklavimą ir geografines nuorodas; ir
  - viii) skatina integruotą gamybą arba kitus aplinką tausojančius gamybos metodus.“

- (4) II dalies II antraštinės dalies II skyriuje įterpiamas IIa skirsnis:

„IIA SKIRSNIS

PIENO IR PIENO PRODUKTŲ SEKTORIAUS GAMINTOJŲ ORGANIZACIJOS

126a straipsnis

Derybos dėl sutarčių sudarymo pieno ir pieno produktų sektoriuje

1. Visai bendrai produkcijai ar jos daliai taikytinas sutartis dėl ūkininkų žalio pieno pristatymo žalio pieno perdirbimo įmonei ar surinkėjui, kaip apibrėžta 185f straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, savo narių vardu gali sudaryti pagal 122 straipsnį pripažinta pieno ir pieno produktų sektoriaus gamintojų organizacija.
2. Gamintojo organizacija gali derėtis:
  - a) nepaisant to, ar ūkininkai gamintojo organizacijai perduoda nuosavybės teisę į žalią pieną;
  - b) nepaisant to, ar visų arba kai kurių narių pagamintai produkcijai taikoma tokia pat suderėta kaina;
  - c) su sąlyga, kad bendras žalio pieno, dėl kurio deramasi su konkrečia gamintojų organizacija, kiekis neviršija:
    - i) 3,5 % viso Sąjungoje pagaminamo kiekio;
    - ii) 33 % bet kurios valstybės narės, su kuria susijusios tokios gamintojo organizacijos derybos, bendro pagaminamo kiekio; ir
    - iii) 33 % visų valstybių narių, su kuriomis susijusios tokios gamintojo organizacijos derybos, viso bendro pagaminamo kiekio;
  - d) su sąlyga, kad atitinkami ūkininkai nepriklauso jokiai kitai gamintojų organizacijai, kuri taip pat jų vardu derasi dėl tokių sutarčių;
  - e) su sąlyga, kad gamintojo organizacija apie tai praneša valstybės narės ar valstybių narių, kuriose ji veikia, kompetentingoms institucijoms.
3. Šiame straipsnyje nuorodos į gamintojų organizacijas apima ir tokių gamintojų organizacijų asociacijas. Siekiant užtikrinti, kad tokias asociacijas būtų galima tinkamai stebėti, Komisija, priimdama deleguotus teisės aktus, gali priimti tokios asociacijos pripažinimo sąlygoms taikytinas taisykles.
4. Taikydama 2 dalies c punktą Komisija, naudodama naujausią turimą informaciją, jai priimtinu būdu paskelbia, kiek žalio pieno pagaminama Sąjungoje ir valstybėse narėse.“
5. Nukrypstant nuo 2 dalies c punkto ii ir iii papunkčių, net kai 33 % viršutinė riba neviršijama, antroje pastraipoje minima konkurencijos institucija

kiekvieniu atveju atskirai gali nuspręsti, kad gamintojo organizacija negali rengti derybų, jeigu manoma, kad tai būtina norint išsaugoti konkurenciją arba kad būtų išvengta didelio neigiamo poveikio jos teritorijoje veikiančioms žalia pienu gaminančioms MVI.

Kai derybos vyksta dėl daugiau kaip vienos valstybės narės produkcijos, pirmoje pastraipoje minimą sprendimą priima Komisija be 195 straipsnio 1 dalyje nurodyto komiteto pagalbos priimdama įgyvendinimo aktus. Kitais atvejais tokį sprendimą priima valstybės narės, dėl kurios produkcijos vyksta derybos, nacionalinė konkurencijos institucija.

Pirmoje ir antroje pastraipoje nurodyta sprendimai nepradedami taikyti anksčiau nei apie juos pranešama atitinkamiems subjektams.

6. Šiame straipsnyje:

- a) nacionalinė konkurencijos institucija – Reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo⁶ 5 straipsnyje nurodyta institucija;
- b) MVI – mikroįmonė, mažoji ar vidutinė įmonė, kaip apibrėžta 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB dėl mikroįmonių, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo⁷.

(5) 175 straipsnyje žodžiai „remiantis šio reglamento 176–177 straipsniais“ keičiami žodžiais „remiantis šio reglamento 176–177a straipsniais“.

(6) Įterpiamas 177a straipsnis:

„177a straipsnis

Susitarimai ir suderinti veiksmai pieno ir pieno produktų sektoriuje

1. Sutarties 101 straipsnio 1 dalis netaikoma pripažintų tarpšakinių organizacijų susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksams, kurių tikslas – vykdyti šio reglamento 123 straipsnio 4 dalies c punkte nurodytą veiklą.

---

⁶ OL L 1, 2003 1 4, p. 1.

⁷ OL L 124, 2003 5 20, p. 36.

2. 1 dalis taikoma tik tais atvejais, kai:

- a) apie susitarimus, sprendimus ir suderintus veiksmus buvo pranešta Komisijai;
  - b) per tris mėnesius nuo visų pareikalautų duomenų gavimo Komisija, be 195 straipsnio 1 dalyje nurodyto komiteto pagalbos priimdama įgyvendinimo aktus, nenustato, kad susitarimai, sprendimai ar suderinti veiksmai nesuderinami su Sąjungos taisyklėmis.
3. Susitarimai, sprendimai ir suderinti veiksmai negali būti įgyvendinami anksčiau nei baigiasi 2 dalies b punkte nurodytas laikotarpis.
4. Pareiškama, kad su Sąjungos taisyklėmis nesuderinami tokie susitarimai, sprendimai ir suderinti veiksmai:
- a) susitarimai, sprendimai ir suderinti veiksmai, dėl kurių Sąjungoje gali būti bet koku būdu pasidalyta rinka;
  - b) susitarimai, sprendimai ir suderinti veiksmai, kurie gali turėti įtakos tinkamam rinkos organizavimui;
  - c) susitarimai, sprendimai ir suderinti veiksmai, dėl kurių gali būti iškreipta konkurencija ir kurie nėra būtini, kad būtų pasiekti bendros žemės ūkio politikos tikslai, kurių siekiama tarpšakinės organizacijos vykdoma veikla;
  - d) susitarimai, sprendimai ir suderinti veiksmai, kurie apima kainų nustatymą;
  - e) susitarimai, sprendimai ir suderinti veiksmai, dėl kurių didelės atitinkamų produktų dalies atžvilgiu gali atsirasti diskriminacija arba būti panaikinta konkurencija.
5. Jei praėjus 2 dalies b punkte nurodytam laikotarpiui Komisija nustato, kad neįvykdytos 1 dalies taikymo sąlygos, ji, be 195 straipsnio 1 dalyje nurodyto komiteto pagalbos priimdama įgyvendinimo aktus, priima sprendimą, kuriuo paskelbia, kad atitinkamam susitarimui, sprendimui ar suderintiems veiksams taikoma SESV 101 straipsnio 1 dalis.
- Tas Komisijos sprendimas taikomas ne anksčiau negu apie jį pranešama atitinkamai tarpšakinei organizacijai, nebent ta tarpšakinė organizacija yra pateikusi neteisingą informaciją ar piktnaudžiavusi 1 dalyje numatyta išimtimi.
6. Jei sudaromas daugiamecis susitarimas, pranešimas pirmaisiais susitarimo metais galioja ir vėlesniems susitarimo taikymo metams. Tačiau tokiu atveju Komisija bet kuriuo metu savo iniciatyva arba valstybės narės prašymu gali paskelbti apie nustatytą neatitikimą.“

(7) 179 straipsnis pakeičiamas taip:

„179 straipsnis

Susitarimams ir suderintiems veiksams taikomi įgyvendinimo įgaliojimai

Komisija įgyvendinimo aktais gali priimti reikiamas priemones, susijusias su 176a–178 straipsniais.“

(8) 184 straipsnis papildomas šiuo punktu:

„10) Europos Parlamentui ir Tarybai iki 2014 m. birželio 30 d. ir iki 2018 m. gruodžio 31 d. apie pieno ir pieno produktų sektoriaus rinkos padėties raidą, o ypač apie 122 straipsnio pirmos pastraipos iiiia punkto, 123 straipsnio 4 dalies, 126a, 177a, 185e ir 185f straipsnių taikymą, numatant galimas paskatas ūkininkams sudaryti bendrus gamybos susitarimus; kartu su bet kuriais atitinkamais pasiūlymais.“

(9) Įterpiami 185e ir 185f straipsniai:

„185e straipsnis

Privalomas deklaravimas pieno ir pieno produktų sektoriuje

1. Žalio pieno perdirbimo įmonės kompetentingai nacionalinei institucijai pateikia deklaraciją apie joms kas mėnesį pateikto žalio pieno kiekį.
2. Siekiant užtikrinti, kad tokios deklaracijos rinkos valdymo tikslais būtų naudingos ir pateikiamos laiku, Komisija priimdama deleguotus teisės aktus gali nustatyti tokių deklaracijų apimčiai, turiniui, formai ir pateikimo laikui taikytinas taisykles.

185f straipsnis

Sutartiniai santykiai pieno ir pieno produktų sektoriuje

1. Jei valstybė narė nusprendžia, kad kaskart, kai ūkininkas žalią pieną pristato žalio pieno perdirbimo įmonei, turi būti sudaroma šalių raštiška sutartis, tokia sutartis atitinka 2 dalyje išdėstytas sąlygas.

Pirmoje pastraipoje aprašytu atveju valstybė narė taip pat nusprendžia, kad, jei žalią pieną pristato vienas ar daugiau surinkėjų, tokia šalių sutartis turi būti taikoma kiekvienam tokiam pristatymo etapui. Šiame kontekste surinkėjas – tai įmonė, kuri žalią pieną gabena iš ūkininko ar kito surinkėjo žalio pieno perdirbimo įmonei ar kitam surinkėjui; nuosavybės teisė į žalią pieną perduodama kiekviename etape.

2. Sutartyje
  - a) kuri sudaroma prieš pristatymą;
  - b) kuri sudaroma raštu;
  - c) visų pirma nurodoma:
    - i) už pristatymą mokėtina kaina, kuri:

- yra pastovi ir nurodoma sutartyje ir (arba)
  - kinta tik dėl sutartyje nurodytų veiksnių, visų pirma dėl rinkos padėties pokyčių, nustatytų atsižvelgiant į rinkos rodiklius, pristatyto žalio pieno kiekio, taip pat jo kokybės ar sudėties;
- (ii) kiekis, kuris gali būti ir (arba) yra pristatomas, taip pat pristatymo laikas; ir
- iii) sutarties trukmė; trukmė gali būti neribota – tokiu atveju nustatomos nutraukimo sąlygos.
3. Nukrypstant nuo 1 dalies, sutartis neprivaloma, kai žalio pieno perdirbimo įmonė, kuriai ūkininkas pristato žalią pieną, yra kooperatyvas, kuriam ūkininkas priklauso, jei kooperatyvo įstatuose yra nuostatos, panašios į tas, kurios išdėstytos 2 dalies a, b ir c punktuose.
4. Dėl visų žalio pieno pristatymo sutarčių, kurias sudaro ūkininkai, surinkėjai ar žalio pieno perdirbimo įmonės, aspektų, įskaitant 2 dalies c punkte nurodytus aspektus, šalys derasi laisvai.
5. Siekdama užtikrinti vienodą šio straipsnio taikymą, Komisija įgyvendinimo aktais gali priimti visas reikiamas priemones.“
- (10) I skyriaus VII dalis papildoma 196a ir 196b straipsniais:

„196a straipsnis

Deleguoti teisės aktai

1. Įgaliojimai priimti šiame reglamente nurodytus deleguotus teisės aktus Komisijai suteikiami neribotam laikui.

Priėmusi deleguotą teisę aktą, Komisija iškart vienu metu apie jį praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

2. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 1 dalyje nurodytus įgaliojimus.

Institucija, pradėjusi vidaus procedūrą dėl galimo įgaliojimų atšaukimo, prieš priimdama galutinį sprendimą per pagrįstą laikotarpį informuoja kitą instituciją ir Komisiją, nurodydama deleguotus įgaliojimus, kurie gali būti atšaukti, ir galimas tokio atšaukimo priežastis.

Priėmus sprendimą dėl įgaliojimų atšaukimo, tame sprendime nurodytų įgaliojimų delegavimas nutraukiamas. Sprendimas įsigalioja nedelsiant arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis neturi poveikio jau galiojančių deleguotų teisės aktų galiojimui. Sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3. Europos Parlamentas ir Taryba prieštaravimą dėl deleguoto teisės akto gali pareikšti per du mėnesius nuo pranešimo dienos. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis gali būti pratęstas mėnesiu.

Jei tam laikotarpiui pasibaigus nei Europos Parlamentas, nei Taryba prieštaravimo dėl deleguoto teisės akto nepareiškia, jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioja jame nurodytą dieną.

Deleguotas teisės aktas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioja anksčiau nei tas laikotarpis baigiasi, jei Europos Parlamentas ir Taryba pranešė Komisijai, kad prieštarauti neketina.

Jei Europos Parlamentas arba Taryba deleguotam teisės aktui prieštarauja, jis neįsigalioja. Prieštaraujanti institucija nurodo prieštaravimo deleguotam teisės aktui priežastis.

196b straipsnis
Įgyvendinimo aktai

Kai įgyvendinimo aktai priimami pagal šį reglamentą, Komisijai padeda reglamento 195 straipsnyje nurodytas komitetas; taikoma Reglamento (ES) Nr. [xxxx/yyyy] [5] straipsnyje numatyta tvarka.

- (11) 204 straipsnis papildomas šia dalimi:

„6. Pieno ir pieno produktų sektoriui 122 straipsnio pirmos pastraipos iiiia punktas, 123 straipsnio 4 dalis, 126a, 177a, 185e ir 185f straipsniai taikomi iki 2020 m. birželio 30 d.“

2 straipsnis
Įsigaliojimas

Reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse. Jis taikomas nuo [...]

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

FINANSINĖ PAŽYMA		Indic/10/744996(SM/t m) 6.142.2010.1 DATA 2010/10/07		
1.	BIUDŽETO EILUTĖ 05 02 12 943.1	ASIGNAVIMAI mln. EUR (2010 m. biudžetas)		
2.	PAVADINIMAS Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 („Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento“) nuostatos, susijusios su sutartiniais santykiais pieno ir pieno produktų sektoriuje			
3.	TEISINIS PAGRINDAS Art. Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 42 ir 43 straipsniai.			
4.	TIKSLAI Sparčiai reaguoti į Aukšto lygio ekspertų grupės rekomendacijas, išnagrinėtas Tarybos ir patvirtintas pirmininkaujančios valstybės narės išvadose 2010 m. rugsėjo 27 d. Šis pasiūlymas iš esmės susijęs su sutartiniais santykiais, susitariančiųjų šalių derybine galia, tarpšakinėmis organizacijomis ir skaidrumu.			
5.	FINANSINIS POVEIKIS	12 MĖNESIŲ LAIKOTARPI S (mln. EUR)	EINAMIEJI FINANSINIAI METAI 2010 m. (mln. EUR)	KITI FINANSINIAI METAI 2011 m. (mln. EUR)
5.0	IŠLAIDOS - IŠ ES BIUDŽETO (GRAŽINAMOSIOS IŠMOKOS IR (ARBA) INTERVENCIJOS) - NACIONALINIŲ VALDŽIOS INSTITUCIJŲ - KITA	-	-	-
5.1	PAJAMOS - ES NUOSAVIEJI IŠTEKLIAI (MOKESČIAI IR (ARBA) MUITAI) - NACIONALINĖS	-	-	-
5.0.1	NUMATOMOS IŠLAIDOS	2012	2013	2014
5.1.1	NUMATOMOS PAJAMOS	-	-	-
5.2	APSKAIČIAVIMO METODAS			
6.0	AR PROJEKTAS GALI BŪTI FINANSUOJAMAS IŠ ASIGNAVIMŲ, ĮRAŠYTŲ Į ATITINKAMĄ EINAMOJO BIUDŽETO SKYRIŲ?	TAIP NE		
6.1	AR PROJEKTAS GALI BŪTI FINANSUOJAMAS PERVEDANT LĖŠAS IŠ VIENO EINAMOJO BIUDŽETO SKYRIAUS Į KITA?	TAIP NE		
6.2	AR REIKĖS SKIRTI PAPILDOMĄ BIUDŽETĄ?	TAIP NE		
6.3	AR ASIGNAVIMUS REIKĖS ĮTRAUKTI Į BŪSIMUS BIUDŽETUS?	TAIP NE		
PASTABOS Siūlomos priemonės, kurios gali padėti stabilizuoti rinką ir gamintojų pajamas vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu, tiesioginio poveikio ES biudžetui neturi. Reglamento (EB) Nr. 1689/2005 pakeitimai, kuriais siekiama paremti ES-15 gamintojų organizacijas, jau įtraukti į COM (2010) 537.				